

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Confessionis Avgvstinianae, Et Avgvstanae

Hänlin, Georg

Friburgi Helvetiorum, 1592

VD16 H 131

Articvlvs 15 De Ritibus Ecclesiasticis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29407

mecum istius hominis miretur consuetudinem. Præterea visum est monere, 1. sicut alibi, ita & hîc plurima præterijisse Pappum, & Confessionis architectos, quæ ponit Augustinus: Talia sunt, quòd Ordines plures ponit Augustinus Adversarijs; quòd ordinationē sacram inter Sacramēta refert: quòd Episcopos à Presbyteris discernit. 2. hanc Conclusionem ab ipsis adversarijs nō observari, qui calicem suum sæpenumerò per puros Laicos porrigi populo jubent, aliaq; multa in hac etiam re faciunt & docent cōtra Augustinum, ut album non sit tam dissimile nigro, quàm doctrina Lutheranorum doctrinæ Augustini.

ARTICVLVS XV.

DE RITIBVS ECCLESIASTICIS.

Rima Conclusio Pappi, asserens; *Ritus illos servandos esse, qui sine peccato servari possunt, & prosunt ad tranquillitatem, & bonum ordinem in Ecclesia; sicut certa ferie, festa & similia*, nostra est. Notat tamē Lector, Augustini testimonia, à Pappo allata, nō eò valere, ut illi ritus servantur, qui sine peccato servari possunt; sed in genere, in ritibus, de quibus nihil certi statuit Scriptura Divina, morem populi Dei, vel instituta majorum pro lege tenēda esse, ut disertè Testimonium Secundum habet.

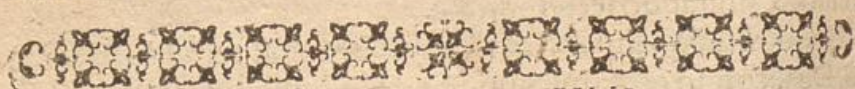
Secunda Conclusio, quæ est; *De talibus rebus tamen admonentur homines, nè conscientia onerentur, tanquam talis cultus ad salutem necessarius sit*: loquitur vel de ritibus universalibus per totam, & universam Ecclesiam usurpatis, vel de particularibus, iisque vel præceptis, vel liberis, & in arbitrio cuiusvis relictis. Iterum, quando eos necessarios negat ad salutem, vel sensus est, illos ex se non esse necessarios ad salutem; vel sine salutis periculo à quovis, quantumvis præcepti sint, prætermitti & præteriri posse. Quòd si itaq; Conclusio loquatur de ritibus universalibus, & eos sine salutis periculo negligi à quovis posse, statuat; cōtra Augustinum expressè est, qui (ut ipse Pappus citat in Testimonio II. pro hac Cōclusionē) Epistol. n8. ad Ianuarium cap. 5. col. 558. d. & 559. a.

& 559. a. clarissimè dicit: Similiter etiam si quid horum tota per orbem frequentat Ecclesia. Nam hoc, quin ita faciendum sit, disputare, insolentissimæ insanix est. Quibus adde, quæ supra Artic. 7. de Ecclesia, ex eodem pro Traditionibus Apostolicis citavimus. Quod si verò loquatur, de ritibus particularibus præceptis, adhuc fallit, & cōtra Augustinum est, qui in Primo Testimonio ab ipso Pappo citato pro Conclusionē prima, ex Epist. 119. ad Iannar. cap. 18. Tom. 2. col. 576. a. b. iterum expressè scribit, de particularibus ritibus, sive de ijs, quæ variè per diversa loca observantur, tanquam saluberrimam regulam retinendam esse, ut quæ nō sūt contra fidem, neque cōtra bonos mores, & habent aliquid ad exhortationem vitæ melioris, ubicunq; institui videmus, vel instituta cognoscimus, nō solū nō improbemus, sed etiam laudando, & imitando sectemur, &c.

Neque quicquam obstant huic Assertioni loci adducti à Pappo. De secundo enim quomodo potius causam nostram confirmet, quàm convellat, paulò antè monstratum est. Primus verò loquitur de ijs, quæ variant in diversis Ecclesijs, & liberæ observationis sūt; & vult nihilominus, ut quisq; liber quidem sit, non ad ritum Ecclesiæ, in qua est, negligendum; sed ad eum intermitendum, quē antea habuit, ut nihilo minus adstrictus sit. Ne verò diu de hac re perspicua disputem; rogo Lector legat, si nō Epistolam totam Augustini, ad minimum loca Pappi.

Tertia Conclusio, quæ tradit; *Traditiones humanas institutas ad placandum Deum, ad promerendam gratiam, & satisfaciendum pro peccatis, adversari Evangelio, & doctrinæ fidei*; obscurè posita est; quia, quid per traditiones humanas intelligat, nō explicat. Si tamē intelligat eas, quas Conclusio Quarta exprimit; scilicet de cibis, & diebus festis, Augustino expressè repugnat, prout probatur inferiùs Abusu V. de discrimine ciborum. Tantum verò abest, ut loca pro utraq; citata causam Pappi juvent, & fulciant; ut potius enervent: Vnicus enim pro Tertia, reijcit privatas, & prorsus inutiles quorundam observationes, tam superstitiosè observari solitas, ut præferrent illas ijs, quæ in divinis libris sūt præceptæ. Excipit autem expressè eas, quæ vel in Concilijs Episcoporum sūt statutæ, vel Ecclesiæ universæ consuetudine roboratæ, quales

les esse Traditiones de jejunio & diebus festis, nullus quantumvis extremè impudens negare potest. A' Thesi verò toto cœlo distat. Primus pro Quarta, primò in Thesi prorsus non convenit: deinde nihil vult aliud, quam Testimonium primum secundæ Conclus. in hoc articulo: ut vehementer mirer, Pappum nō & sibi, & labori in adscribendis ijs parcere voluisse. Secundus locus pro eadem mirè Pappum confundit: disputans enim ibi de diebus, quibus jejunandum est, inquit: de eo quidem se præcepto Domini, vel Apostolorum non invenire quicquam definitum; existimare tamen, quòd Sabbato non jejunare aptius sit, non quidem ad obtinendam justitiam, quam fides obtinet, sed ad significandam requiem sempiternam. Quid verò hoc iterum ad Conclusionem?

ARTICVLVS XVI.

DE REBUS CIVILIBVS.

IN hoc Articulo admittentur, tanquam veritati, & Augustino cōsentaneæ, Cōclusiones, I. II. III. V. VI. VII. modò in Quinta non aliud fortè intendant, ultra quàm verba ejus habent.

Quarta, in qua *damnant illos, qui Evangelicam perfectionem non collocant in timore Dei, & fide; sed in deferendis Civilibus officijs*, in quos posita sit, Catholicos, an alios, non apparet: si enim Catholicos posuisse dicant Evangelicam perfectionem, in deferendis Civilibus officijs, iniqui in ipsos sunt; si quidem desertionem istorum perfectionem esse dixerint nunquam, sed viam pertingendi ad eam; idque hac ratione moti fecerunt, quòd vix fieri posse putarent, ut qui sæcularibus negotijs implicatus est, eadem, quæ is, qui ab illis liber est, quiete & tranquillitate animi divinis vacaret, operamque daret. Neque dum hoc sentiunt, ab Augustino recedunt, quin verò sententiam ejus mordicus sequuntur & retinent, sicut inferiùs, Abusu sexto, de votis Monachorum, uberimè probabimus.

Mirum verò est, in quem finem subjuxerit Pappus, huic Conclusioni